

EDINOST

Uredništvo in upravljanje: Trst (3), ulica S. Francesco d'Assisi 20, Telefon 11-57. Dopolni naj se pošiljajo izključno uredništvu, oglaševalci in denar pa upravljanju. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Last. založba in tisk Tiskarne «Edinost». Poduredništvo v Gorici: ulica Giosuè Carducci št. 7, L. n. — Telef. št. 327. Glavni in odgovorni urednik: prof. Filip Peric.

Zapadno-evropske kritike boljševizma

Povodom praznovanja desetletnice ruske boljševiške revolucije so posvetili vsi evropski listi ruskemu vprašanju obširne članke, v katerih so pretresali uspehe sovjetskega režima od 1. 1917. do danes. Evo danes par tozadevnih posnetkov iz londonskega lista «The Times», največjega glasila, ki izhaja v središču najaktivnejšega odpora proti boljševizmu, v glavnem mestu Anglije, katera se nahaja že mesec v srditi diplomatski vojni s svojim vekovnim tekmeccem in nasprotnikom na pozornosti svetovne politike.

Izpod peresa profesorja Antona Karlgrena je objavil omenjeni list v svojih številkah od 5. in 7. t. m. dva dolga članka pod naslovom «Deset let boljševizma», kjer članke kritično pretresa prvo desetletje novega režima v Rusiji s stališča notranje uredbe sovjetske države, s stališča razmerja med komunizmom in ruskim kmetom, s stališča položaja delavstva in organizacije ter sposobnosti nove ruske industrije in trgovine.

Kar se tiče uprave, je značilna za sovjetski režim predvsem najdoslednejša centralizacija. Vsaka tudi najneznatnejša upravna zadeva — pravi članek — zahteva brezkončno pisarniške. Pri tem kažejo vsi nižji uradniki popolno nesamostojnost. Vzrok temu pa ni samo v centralizaciji, temveč v veliki meri tudi v nesposobnosti uradnikov, kajti predpogoj za imenovanje ni v prvi vrsti sposobnost in uporabnost uradniške moči, temveč predvsem aktivno pripadništvo h komunistični stranki.

Uprava sovjetske države je tako do skrajnosti zbirokratizirana in nova sovjetska birokracija tvori poleg brezštevilnih komunistov, ki so na vodilnih mestih v stranki, ne samo vladajočo kasto v državi, temveč v pravem pomenu besede novo aristokracijo, ki je v vsakem pogledu najvišji socialni razred v Rusiji. Jasno je, da so postale na ta način iluzorne vse obljube iz prvih — Leninskih — let revolucije, v katerih se je slovesno napovedovala odprava socialnih razredov, in to za večne čase. Namesto tega vidimo, da se socialni razredi zopet pojavljajo v starih oblikah, dasi v novi izdaji.

Tudi v agrarni politiki beleži profesor Karlgren potek razvoja v popolnoma protikomunističnem smislu. Ko je Lenin razlastil bivše kapitalistične veleposesnike, je sanjal o ustanovitvi brezštevilnih agrarnih zajednic na komunistični podlagi. Toda tudi ta cilj ni bil dosežen, kajti na ruski vasi je zmagal skoro popolnoma malokmetški individualizem. Kot spomin na omenjene načrte iz prvih revolucijskih let so ostale še samo podržavljene velekmetske, katere pa kljub obilnim državnim podporam zelo slabo uspevajo. Poleg tega tvorijo le kaka 2% vseh kmetij v Rusiji, medtem ko se vodijo vse ostale kot zasebna posestva.

Popolnoma je bila opuščena tudi razredna borba po vaseh. V začetku je uprizorjela komunistična stranka razredno borbo tudi med kmeti, in sicer je bila to borba revnih kmetov proti bogatejšim. Upalo se je, da se bodo na ta način izenačile ekonomske razlike po ruskih vaseh. Toda življenje je zasulkalo stvar drugače in boljševiki ne samo da so opustili to borbo, temveč so celo spremenili svojo taktiko v prid kmetskimi bogatašem. Razlog za ta preokret vidi prof. Karlgren v dejstvu, da so ti kmetje boljše davkoplačevalci, a sovjeti potrebujejo denar. Tako se je torej tudi po vaseh ustvarila nekaka agrarna buržoazija, proti kateri se organizirajo revnejši kmetje v združbah, kar pa je pač nekaj čisto drugega nego agrarni komunizem.

Tretje vprašanje, ki ga pretresa naš članek, se nanaša na položaj delavstva ter industrije in trgovine. Glede te poslednje ugotavlja, da je bila v novo ekonomsko politiko že v 1. 1921. zo-

pet dopuščena zasebna trgovina. V rokah države je ostala le zunanja trgovina, v kateri pa se opaža tihotapstvo v znatni meri, tako da bo sovjetska vlada končno prisiljena, da popusti tudi tukaj, da odvrne občutno škodo.

Važno vprašanje je, kakšen je položaj delavstva, kajti v Rusiji se vlada v imenu diktature proletariata. Članek pravi, da so delavske plače v Rusiji prav tako mizerne kot so bile za časa carja. Kar pa se tiče delovne discipline in proizvodnje beleži članek na podlagi pisanja sovjetskih listov, da je položaj v tem pogledu skrajno nepovojen. Izostajanje delavcev z dela dosega normalno 30-40%, a delovni tempo je skrčen na minimum. Kot dokaz navaja g. Karlgren nedavno tozadevno preiskavo v nekem podjetju, kjer se je dognalo, da bi se delo, ki se je napravilo v enem letu, dalo izvršiti, če bi se delovne sile pametno izrabljale, že v 70 dneh. Torej 210 dni je bilo zapravljenih in to, kot je dokazala preiskava, s samovoljno počasnostjo, z medsebojnimi razgovori in prepiri v času dela, s kajenjem, pitjem čaja, s prekajenjem prihajanjem na delo in predčasnim odhajanjem iz delavnice.

Taka bi bila slika po londonskem člančku, kateri zaključuje svoje opisovanje z ugotovitvijo, da so ob prvi desetletnici sicer ostali boljševiki, toda o boljševizmu, kot ga je bil zamislil Lenin, da ni več nobene sledi v sedanji Rusiji. Življenje je šlo in gre kljub diktaturi po oni poti, ki jo začenja narava sama. Bilanca desetletnega obstoja sovjetskega režima bi bila torej naravnost porazna, če se promatra s stališča komunistične socialne ideologije. Ker pa se režim kljub temu trdno drži, je to dokaz, da bistvo ruske revolucije ni v komunizmu, temveč drugje. Toda zdi se, da deset let evolucije ne zadostuje, da bi se moglo odgovoriti na to vprašanje, kajti elementi, ki jih nudi to kratko razdobje v zgodovini tako velikega naroda, ne zadostujejo za pravilno in zanesljivo spoznanje, še manj pa za oceno pravega jedra dogodkov.

Pred novimi trgovinskimi pogajanjmi med Italijo in Madžarsko

RIM, 10. Kakor znano, sta sklenili dne 20. julija 1925. Italija in Madžarska konvencijo, ki je imela namen, čimprej urediti trgovinske odnose med obema državama. Takrat je bilo rečeno, da bo ta konvencija pozneje nadomeščena z dogovorom, ki naj bi omogočil čim večji razvoj prometa med Italijo in Madžarsko. Nekoliko pozneje in sicer v juliju t. l., je bila sklenjena nova italijansko-madžarska pogodba v svrhu olajšave ogrskega prometa preko Reke. Dne 23. t. m. se prične v Rimu pogajanja za sklenitev dodatnih dogovorov, ki so jih predvidevali že v letu 1925.

Včeraj je sprejel načelnik vlade italijanskega poslanika v Budimpešti grofa Durinija. Grof Durini je še tekom včerajšnjega dneva odpoval na svoje službeno mesto.

Belgijska princeznja v San Rossoru

FIRENZE, 10. Včeraj ob 17.20 je prispela semkaj belgijska princeznja Marija José. Na postaji je sprejela belgijsko princezino princeznja Ivana. Obe sta se nato z avtomobilom odpeljali v San Rossore. Ob 18. uri je prispel v Firenzo prestolonaslednik Humbert, ki je svoj pot nadaljeval z avtomobilom. Odpeljal se je v San Rossore.

TURIN, 10. Danes ob 9.45 je prispel v Turin s posebnim vlakom iz San Rossora prestolonaslednik Humbert.

Nesreča v beneškem pristanišču

BENETKE, 10. Danes, nekaj minut pred 7. uro, ko je plul parnik tržaške paroplovne družbe «Lloyd Triestino» «Cracovia» v pristanišče Sv. Marka, ga je zaneslo razburkano morje na plitvino pred ljudskim vrhom. Parniku na pomoč je prihitel vlačilec «Ponza». Ko se je vlačilec «Ponza» približal parniku «Cracovia» je v tistem trenutku,

zavil v pristanišče drug parnik iste paroplovne družbe «Cleopatra». Ta se je trčil z vlačilcem ter ga nekaj časa vlekel s seboj v svoji smeri. Vlačilec «Ponza» je dobil pri trčenju tako velike poškodbe, da se je kmalu nato potopil. Mostu se je posrečilo rešiti. Dva sta bila odpeljana v bolnico.

Ruski poslanik Kamenov v Rimu bo odpoklican?

MOSKVA, 10. Tajništvo komunistične stranke je sklenilo izgnati Trockega, Zinovjeva, Kamenova, ruskega poslanika pri Kvirinalu, Radecka in še nekatere druge pristaje opozicije iz stranke vsled njihovega sistematičnega protikomunističnega delovanja. Tajništvo je sklenilo, da jih takoj odstavi z odgovornih mest, ki jih sedaj zavzemajo. Vsled tega sklepa se pričakuje, da bo Kamenov odpoklican iz Rima. Tajništvo bo zahtevalo od osrednjega izvrševalnega odbora komunistične stranke potrditev svojega sklepa.

Marinković v Parizu

Rimska «Tribuna» o francoski zunanji politiki - Pogodba se bo podpisala danes ob 11. uri

PARIZ, 10. Davi ob 8.15 je prispel v Pariz jugoslovanski zunanji minister dr. Marinković. V tukajšnjih novinarskih krogih kroži govorica, da bo osebno že danes popoldne v francoskem zunanjem ministru podpisal pogodbo o prijateljstvu in konvencijo o arbitraži, ki jo je začel 1. 1926. podpisal še takratni jugoslovanski zunanji minister Ninčić.

Minister ni hotel ob svojem prihodu v Pariz novinarjem dati nikakih izjav, pač pa je obljubil, da bo podal kake izjave po podpisu pogodbe. RIM, 10. Rimske časopise posveča še vedno znatno pozornost francosko-jugoslovanski prijateljski pogodbi. Po ostalih rimskih listih sta se oglašila danes s svojim mnenjem tudi jutranji «Messagero» in opoldanski «Tevere», ki posvečata sklenitvi pogodbe svoja vodna članka. Njuno mnenje se ne razlikuje bistveno od mnenja ostalih rimskih listov, ki so že prej zavzeli svoje stališče napram novi pogodbi.

Od današnjih večernih listov se vračata k temu pariškemu dogodku «Tribuna» in «Giornale d'Italia». Poslednji oporeka v kratkem uvodnem članku ugotovitvi pariškega «Tempsa», češ da evropski tisk soglaša v mnenju, da predstavlja pariška pogodba jamstvo za mir. «Giornale d'Italia» ugotavlja nasprotno, da se povsod oglašajo listi raznih smeri, ki pravijo, da ta pogodba ne odgovarja duhu Družbe narodov in da bo samo še bolj zamotala vprašanje mira in razčiščenja na Balkanu. Omenjeni list zaključuje svoj kratki uvodnik:

«Preostaja nam samo vprašanje, zakaj neki je bilo dvignjeno toliko hrupa povodom sklenitve tiranske pogodbe, slika jo kot nedovoljeno intervencijo italijanske politike na Balkanu, ko pa ponavljaj Francija z Jugoslavijo docela isto politiko, čeprav ima na Balkanu mnogo manj pozicij in političnih interesov, nego jih ima Italija.»

V «Tribuni» beleži Robert Forges Davanzatti najprej komentarje, s katerimi so sprejeli razni inozemski listi vest o sklenitvi pogodbe. Iz teh komentarjev izvaja članek dvojje zaključkov: Če obstojata Družba narodov in Locarno, tedaj je nerazumljiva francoska vojna zveza z Jugoslavijo s prikrito protitalijansko ostito. Če ni pozabljen solidarnost Italije tekom svetovne vojne ter njena pozicija velike države in če ni pozabljen njeno trikratno sedestvo s Francijo, tedaj je nerazumljiv francoski preokret, ki je postavil Beograd nad Rim, če že ne naravnost proti Rimu. Sicer pa, nadaljuje članek, ne nameravamo zagrešiti lahkomiselne novinarske zmote s tem, da bi sledili onim dvomljivim komentarjem in zaključkom, kajti francosko-jugoslovanska pogodba ni nikakoli novost in tudi ne rezultat fran-

coske politike napram Italiji, marveč samo del te politike. Zgodovinska zmotà te politike, ki se je pričela z zasedbo Tunisa, se zaključuje z naslednjim: Francija nadaljuje z isto politiko ravno tako kot da bi nikoli ne bilo svetovne vojne in kot da bi Italija ne bila ona, ki je za časa svoje nevtralnosti iztopila iz trozveze in vstopila v vojno, v kateri se je borila bok ob boku s Francijo, ter s tem potrdila svoje pozicije velike evropske države.

Francija je pozabila na to veliko resnico in še nadalje ostala pri svoji zmoti. Iz te zmote, zaključuje članek, izvirajo vsa mogoča nasprotstva. So Francozi, ki črtajo Rim; so Francozi, ki so mnenja, da se lahko veže London s Beogradom, Berlin s Prago ali Bukareštom, Rim pa naj se počuti zadovoljnega in mirnega s postransko vlogo; so Francozi, ki gredo preko vsakega dobrega okusa in vsake meje in ki pravijo, da je treba iti v Beograd, le da se zapostavi Rim. Le malo je Francozov, in še ti so žal izolirani, katerim je fašizem odkril Italijo v novi luči, ki je luč vojne, pozabljen, kakor da bi je ne bilo, od Francija, in ki razumejo in pravijo, da pomeni prezirati in, kar je še hušje, žaliti Rim, raniti do smrti ono načelo civilizacije, iz katerega črpa Francija svojo plemenitost in svoje največje vrline.

PARIZ, 10. Ob prihodu v Pariz so sprejeli jugoslovanskega zunanjega ministra na kolodvoru zastopniki francoskega zunanjega ministristva in jugoslovanski poslanik dr. Spalajković. Še dopoldne je dr. Marinković posetil francoskega zunanjega ministra Brianda ter se z njim dalj časa razgovarjal. Briand ga je povabil k zajtrku. Tudi popoldne sta se ministra razgovarjala o prijateljski pogodbi med Francijo in Jugoslavijo, ki bo podpisana jutri ob 11. dopoldne. Tega dne bodo praznovali v Parizu tudi obletnico premirja po svetovni vojni.

Seljaško-demokratska koalicija

Združitev poslanskih klubov HSS in SDS

BEOGRAD, 10. Sinoči, po konferenci voditeljev SDS in HSS, je bila redigirana resolucija o ustanovitvi kmečko-demokratske koalicije. Danes zvečer ob 18. uri sta se vršili istočasno seji samostojno-demokratskega in hrvaško-seljaškega poslanskega kluba. Pribičević je na seji sam. demokratskega kluba podal poročilo o akciji za ustanovitev te koalicije. V debati, ki se je razvila po tem poročilu, sta nastopila predvsem poslanca dr. Zerjav in dr. Budisavljević. Poslanci SDS so resolucijo soglasno sprejeli. V klubu HSS je poročal Stjepan Radić in tudi tu so sprejeli resolucijo enoglasno. Takoj na to se je vršila svečana skupna seja v prostorih hrvaško-seljaškega poslanskega kluba. Sejo je otvoril Stjepan Radić, predsedoval pa sta ji Radić in Pribičević oboem. Po nagovoru Stjepana Radića je poslanec Maistrović predčital omenjeno resolucijo, ki je bila ponovno sprejeta. Nato sta jo podpisala Pribičević in Radić. Poslanci so izvolili skupen poslovni odbor, v katerem so sam. demokrati in seljaški poslanci zastopani po enakem številu odbornikov. Sejo je zaključil Stjepan Radić spet z daljšim nagovorom, v katerem je naglasil velik pomen pravkar ustanovljene Seljaško-demokratske koalicije.

Interpelacije v jugoslovanski narodni skupščini

BEOGRAD, 10. Današnja seja narodne skupščine se je pričela ob 11. uri. Na dnevnem redu te seje je bila interpelacija socialističnega poslanca Petejana, glede borze dela in delavskih zaščit ter podpore brezposelnim. Na interpelacijo je podal minister za socialno politiko dr. Gosar kratek odgovor. Na svoji jutrišnji seji bo razpravljala narodna skupščina o zakonskem predlogu dr. Budisavljevića glede spremembe zakona o občinah Hrvatske in Slavonije ter o predlogu glede po-

stavitve spomenika generalu Kavečeviću v Štipu.

Izid volitev

v ljubljansko trgovinsko-obrtno-industrijsko zbornico

LJUBLJANA, 10. Volitve v trgovinsko - obrtno - industrijsko zbornico so zaključene. Slovenska ljudska stranka je dobila v obrtniški sekciji 10 mandator, SDS pa 6. V trgovinski sekciji sploh ni došlo do volitev, ker se je demokratska lista proglasila za neveljavno, in je dobila SLS vseh 16 mandator. V industrijski sekciji so dobili samostojni demokratje 10, ljudska stranka pa 6 mandator. Tako je dobila SLS v celoti 32, SDS pa 16 mandator. Ljudska stranka si je s tem prvič priborila zmago v tej gospodarski instituciji.

Skrajna sredstva Bratiana

proti princu Karolu in njegovemu povratku v Romunijo

PARIZ, 10. «Petit Journal» prinaša vest, da se je oddala romunska vlada oprijeti se učinkovitega sredstva v boju proti spletkarjenju princa Karola in opozicijskih strank proti Bratianu in romunski ustavi. Vsa ljubzenska korespondenca med princem Karolom in njegovim prvo morganatično ženo Lambrino bo v kratkem objavljena ter razširjena med romunsko ljudstvo. Razkrite bodo občinstvu vse velike in majhne ljubzenske spletke princa Karola. Da princ Karol ne bo mogel teh pisem utajiti, bodo nekatera — pač najbolj kompromitirajoča — objavljena v facsimili. V romunskih vladnih krogih vlada prepričanje, da se bo spricho takega skandala princ Karol odrekel vsakemu stremljenju po državnem prevratu in svojem povratku v Romunijo.

Pisateljica Deledda dobila Noblovo nagrado

STOCKHOLM, 10. Švedska akademija je podelila Noblovo nagrado za leposlovje za leto 1926. pisateljici Graziji Deleddi. Podelitev nagrade za leto 1927. je odložena na prihodnje leto.

Proces proti komunistom v Budimpešti zaključen

BUDIMPEŠTA, 9. Danes je bila objavljena obsodba v procesu proti 45 komunistom. Proces je trajal precej časa in je bil zelo zanimiv. Obdolženi so bili, da so pripravljali državni in socialni prevrat. 10 obtožencev je bilo oproščenih, ostali pa obsodeni.

DNEVNE VESTI

Predavanja in izpiti na univerzah

Naučno ministristvo je te dni razposlalo vsem rektorjem italijanskih univerz in visjih šol okrožnico, v kateri določa:

- 1) Prošnje za imatrikulacijo se morajo predložiti najkasneje do 5. novembra. Le v izjemnih slučajih je dovoljen vpis na univerze tudi po 5. nov., nikakor pa ne po 30. nov.
- 2) Predavanja se morajo pričeti 5. novembra in morajo končati 15. junija. Vendar pa sme akademski svet premakniti te datume za 10 dni.
- 3) Letni in doktorski izpiti se bodo vršili samo v dveh sezijah: prva se bo pričela 16. junija in bo končala 15. julija, druga pa se bo pričela 1. oktobra in končala 31. oktobra. Marčna sezija odpade in so izpiti izven obeh določenih rokov strogo prepovedani.

Izjemoma je ministristvo dovolilo, da se bo tekom t. m. (novembra) vršilo lahko še kakšno dodatno klicanje (appello). Oni, ki so absolvirali že vseh pet letnikov na tehniških fakultetah, bodo lahko polagali letne izpite in doktorski izpiti še do konca decembra. Po novem pravilniku za tehniške fakultete na univerzah se bo po 31. decembru 1927 doktorska diploma inženerskih ved podeljevala samo onim, ki so po dovršenem petletnem študiju na univerzi absolvirali še posebne izpopolnitvene tečaje na inženerskih šolah.

RAZPUŠČENA DRUŠTVA

«Zveza mladinskih društev» v Trstu je bila včeraj razpuščena z ukrepom tržaške prefekturne oblasti. Razpustitev se utemeljuje z navedbo, da je bilo delovanje Z. M. D. protinacionalno.

jeni od osem mesecev do osem let in šest mesecev ječe.

Vihar nad Rokavskim prelivom

PARIZ, 10. Zvečer preko 36 ur divja nad Rokavskim prelivom in ob evropski obali Atlantskega oceana strašen vihar. Neka prekoatlantska družba v Cherbourgu je ustavila ves svoj pomorski promet. V Omonvilleu so se morskimi valovi povzpeli preko obrežja in preplavili nekaj hiš, katerih stanovalci so se morali v vsej naglici umakniti iz svojih domov. Z enako silo divja orkan tudi ob angleškem obrežju. Neko ladjo, ki se je odpravila preko preliva v Francijo so silni valovi zagnali ob obal, posadka se je utegnula rešiti. Z nekega nemškega parnika so brzojavili brezčimnim potom, da je nizozemska ladja «Zeus» v nevarnosti.

Politične beležke

Nekoliko podatkov o romunski agrarni reformi

Agrarna reforma, ki se je pričela izvajati v Romuniji leta 1918., je že dovršena. Tekom devetih let je bilo razlastenih 5.889.912 ha zemlje, ki je bila last države, krone, dobrodelnih ustanov, inozemcev in veleposesnikov. Z majhnimi izjemami je bila vsa ta zemlja razdeljena med poljedelce, pol milijona hektarjev pa je obdržala država zase kot rezervno. Glasom zakona o agrarni reformi je bilo do sedaj razdeljenih med 1.206.136 poljedelcev 3.101.281 hektarov zemlje, okoli 400.000 hektarov pa je bo še razdeljene. Vrednost te zemlje se ceni na 10.850.000 milijonov lejev; od tega zneska je bilo izplačanih 5.500.000 milijonov lejev v hipotekarnih obligacijah in rentah bivšim lastnikom razlastenih zemljišč. Agrarna reforma je zelo predugradila značaj romunskega poljedelstva. Pred reformo je od celokupne površine zemlje, dobre za oranje, ki je merila 20 milijonov ha, pripadalo majhnim posestnikom 11,6 milijonov ha, t. j. 57,6 odstotkov, veleposesnikom pa samo 2,2 miliona ha, t. j. 11,2 odstotkov. Povsem umljivo je, da je uvedba agrarne reforme povzročila v romunskem poljedelstvu veliko zmešnjavo, toda ta prehodni pojav je kmalu izginil in poljedelstvo je začelo procvitati. Ta napredek je najbolj razviden iz površine obdelane zemlje, ki se je od leta 1920 do letos dvignila od 8,6 milijonov ha na 12,3 milijonov ha in je tako dosegla predvojno višino.

Koliko umobolnih živi v Italiji

Glavna direkcija za javno zdravstvo je ugotovila, da živi sedaj v Italiji kakšnih 63 tisoč umobolnih oseb. Leta 1874 je bilo naštetih 12 tisoč umobolnih na 27 milijonov prebivalcev, torej 5 oseb na vsakih 10 tisoč; leta 1914 je štetje pokazalo, da pride na vsakih 10.000 prebivalcev 15 umobolnih. Letos jih je 16 na vsakih 10.000.

Kdor si hoče ogledati «Saturnijo»

bo to lahko storil jutri, v soboto, od 9. do 12. in od 14. do 17. Vstopnice po 5 lir se prodajajo pri potniškem uradu družbe Cosulich. «Saturnija» bo zasidrana v prosti luki V. E. III. pri hangarju števil. 12.

Cankar v esperantu

Profesor v Mariboru g. Rudolf Rakuza je prevedel Cankarjevega Hlapca Jerneja v svetovni umetni jezik esperanto in ga bo izdala neka berlinska založna knjigarna.

TRŽAŠKI BLAGOVNI TRG

10. 11. 1927. Cenik na današnjem blagovnem trgu je bil sledeči: Zelenjava: Cesen 120-160 lir za stot; rdeča pesa za kuhno 100-130; navadna pesa 30-90; kislje zelje 130-150; korenje 60-100; navad-

no sladko zelje 50—60; karfioli 50
ih za 100 komadov; vrzote 40—70;
čebula 70—80; fižol v stročju 150
—280; fižol v stročju za kuščenje
150; zelnati v svetorumen 200—260; ze-
leni stadiki jameš 50—60; ločike 80
—280; melancane 60—100; zeleno-
greda paprika za kuho 50—80;
krompir 55—75; specijalni pozni
grah 320—400; paradižnik 25—100;
radic 40—280; radiceve sadike 120
—360; sladka repa 35—55; selen 60
—140; spinata 50—180; buče za
kuho 220—280.

Sadje: Mandarini 350; poma-
ranče 220; kostanj 70—170; suhe
fige 240—250; limone 10—35 lir za
zaboj; jabolka 25—380 hruške 80—
280; grozdje 250—360.
Cene brutto per netto. Na drob-
no so cene za 20% višje.

Iz tržaškega življenja

Nenavadno visoka plima.

Včeraj dopoldne je del nabrežja, ki se razprostira od kanala do po-
mola Bersaglieri, nudi nenavad-
no, čudno sliko. Okoli 8. ure je
namreč morje radi izredno visoke
plime tako naraslo, da se je voda
razlila čez bregove in poplavlja
ves nizko ležeči del nabrežja. Po-
mol „Audace“ je popolnoma izgi-
nil pod vodo in trg Unità se je
izpremenil v ribnik. Voda je udrla
tudi v skladišča vzdolž nabrežja,
v kavarni „Specchi“ in „Flora“ na
trgu Unità ter kavarno „Tomma-
so“ na nabrežju Tre Novembre. V
priljubljenih prostorih pristaniškega
poveljstva je voda dosegla viši-
no 30 cm. Radi poplave je bil o-
nemogoten dostop k mestni palači
in palači prefekture. Tudi tram-
vajski promet na progah št. 3, 4,
6, 8, 9 in 10 je bil za par ur pre-
kinjen; le na progah št. 1, ki je
deloma tudi speljana čez nabrež-
je, se je promet vršil redno, ker
vozijo na tej progah posebni viso-
ki vozovi. Okoli 11. ure je voda
začela padati in končno je „Nep-
tun“ spet skrčil svoje mokro kra-
ljevstvo za stare meje.

Kolesarjeva nezgoda

Ko se je 16-letni kotlarski vajen-
ec Danilo Vodopivec, stanujoč v
Dolini, sinoči okoli 18. ure vračal
po vsakdanjem delu iz mesta s
kolesom domov, je v bližini ške-
denjskega pokopališča, hoteč se
izogniti dvema dečkoma, ki sta
mu prestrigala pot, zavil v pre-
ostrem kotu vstran ter se prevrnil
s kolesom vred. Pri tem se je pre-
cej hudo poobil po glavi ter si po-
leg tega tudi zlomil desno ključ-
nico. Nesrečni kolesar je bil pre-
peljan z nekim avtomobilom v
mestno bolnišnico, kjer so ga spre-
jeli v kirurški oddelku. Zdrav-
niti se bo moral najmanj 14 dni.

Zalosten epileg nesreče

Predvčerajšnjim je umrl v
mestni bolnišnici 19-letni meha-
nik Marcel Grimm, o katerem
smo pred par dnevi poročali, da
se mu je pri delu v tovarni stro-
jev pri Sv. Andreju vžgala oble-
ka, pri čemer je zadobil hude o-
pekline po prsih, obrazu, rokah in
nogah.

Tržaško sodišče

Nedovoljene kupčije in drugo.

Sesta sekcija tržaškega kazen-
skega sodišča je imela včeraj v
kletki šest obtožencev, obtožbenih
poskušene nakupa večje množice
saharina, kokaina in opija. Ob-
toženci so: 33-letni Josip Scafo iz
Neapelja, 37-letni Dionizij Michel-
angelo Mara iz Brindisija, Rozarij
Mara iz Brindisija, 27-letni Teo-
dor Martinez iz Brindisija, 31-
letni Ferdinand Rinaldi iz Sacon-
digliana in 28-letni Domenik Mar-
zano iz Tranija (Bari).

Zlikovce sta izsledila centurijon
milice Alfred de Rossi in miličnik
Marko Buonacore, ki sta se v ba-
ru „Baidara“ izdajala za trgovca
s tem blagom. Prišlo je do ponud-
be 13 kg saharina in 1 kg kokaina
za svoto 17.000 lir. Kupec bi bil
moral priti po blago na samotno
mesto v bližini dirkališča na Mon-
tebellu. Oba funkcionarja sta zve-
la s seboj več miličnikov. Ko so
zlikovci prišli, so nakrat — videč
Buonacore samega, zahtevali od
njega listino in mu hoteli izro-
čiti kovčge, katerega so imeli skri-
tega v grmovju. Rozarij Mara je
tudi prišel na pozorišče, se kvalifi-
cirat za finančnega stražnika in
zahteval od Buonacoreja doku-
mente. Ta se je zoperstavil in eden
izmed zlikovcev je ustrelil proti

njemu, no da bi ga sadel: Takrat
je Buonacore zaklical: „Roma,
Roma!“, kar je bil nekak alarm
za druge ki so začeli zasledovati
že pobegle zlikovce in jih tudi u-
jeti.

Obtoženci večinoma priznava-
jo dejanja, le Rozarij Mara ne
vedeti ničesar.

Vse priče izpoved v smislu na-
šega opisa.

Po govoru državnega pravdnika
in braniteljev, odvetnikov Kosi-
cha, Zennara in Fratini, je sodišče
opustilo vse obtožbe obtožbe
poskušene roba, dočim so Ro-
sarij Mara in Michelangelo Mara,
Rinaldi, Martinez in Marzano bi-
li obsojeni radi poskušene roba
na 1 leto in osem mesecev ječe in
eno leto posebnega policijskega
nadzorstva.

Vesti z Goriškega

Goriške mestne vesti

Jesensko deževje

Soča prestopila bregove - Pro-
met s Tolminom prekinjen - Ce-
sta Idrija-Želina v nevarnosti

Po prelepih jesenskih soln-
nih dnevih nam je tekoči teden
prinesel neprestanega dežja.
Prve dneve oni obotavljajoči,
narahlo roseči dež, kasneje pa
dež v nalih, s sunki burje in
s skrajno širokimi vremeni-
nom. Posebno v noči od srede na
četrtak je bilo neprestano ure in
ure. Visoko gor v soški dolini
so se odprle vse zatvornice ne-
ba in vse grape, jarki, jaruge
in potoki so vrgli silne množice
vode v Sočino strugo. V prvih
jutranjih urah četrtka je že
pričela Soča prestopati v polja
ter poplavljal nižje ležeče
kraje. Posebno ravnila pred
Tolminom je bila vsa zalita z
vodo. Cesta proti Volčam na
Logu in ona proti sv. Luciji pod
„Ključem“ sta bili obe pod vodo
in je moral biti zato prekinjen
vsak promet s Tolminom. Gro-
zeče valovje Soče je ogrozilo
tudi temelje volčanskega mo-
stu. Do sedaj nismo še prešli,
hvala Bogu, nobenega glasu o
kakšni nesreči ali večjih škodah.

Dobro, da se ni neurje zililo
s toliko silo v idrijski dolini kot
se je v soški, ker v takem slu-
čaju bi ne imeli več ceste Idrija-
Želina. Lansko katastrofalno je-
sensko deževje in povodnji so
namreč ta del ceste po večini
uničile tako da so tehnične o-
blasti le s težavo zakrpale usa-
de. Cesta je le za silo provizo-
rično popravljena in jo bo prvo
večje deževje v teh krajih po
večini odneslo. Zato je vroča
želja prebivalstva, da se tamkaj
cesta temeljito popravi ali pa
trasira čisto na novo.

Novi prostori-goriške kvesture

Popravlja se veliko pokrajn-
sko poslopje na trgu Cavour,
kamor se bodo po končanem delu
prenesli uradi goriške kvestu-
re. Delo vrši arh. Italo Heil-
land.

Novo ceste in ulice v Gorici

Že precej časa je preteklo, od-
kar so začeli v Gorici z gradnjo
novih, kratkih ročnih ulic, ki
bodo vezale daljše ulice med se-
boj. Tako se gradi sedaj ulica,
ki bo vezala Corso Verdi z ulico
Morelli. V kratkem pa bo kon-
čana cesta, ki veže ulico Ra-
batta z ulico Corte S. Ilario.

Prepir s krvavimi posledicami

Prepiral se je s svojim sinom
Albertom neki Ivan Ipavec iz
Podgore, 62 let star. Bil pa je
najbrž sin močnejši in krepkejši,
kajti udaril je očeta tako
močno v prsa, da mu je zlomil
tri rebra na levi strani. Takoj
so očeta spravili v bolnico, kjer
se bo moral zdraviti 30 dni.
Čednega sina pa so orožniki na-
znanili sodnijski oblasti.

Morilec vdove Bratina s Ceste pri Ajdovščini prijet

Veliko smo že pisali o tem zlo-
činu, ki je pa nad vse zanimiv in
bi se še Sherlock Holmes belil gla-
vo z njim. Sedaj pa — kot čitamo
v časopisu — se zagonetka pri-
čenja razsvetlavi. Baje je pravi
zločinec v rokah pravice. In če je
tako — jn to zasluža poročnika
ajdovske orožniške postaje Her-
kula Vardellija.

Novo domnevo in stari dokazi

Kot znano, se je zločin izvršil
v noči med 1. in 2. oktobra tega leta
Na večer sobote. Vdova Bratina
si je ravno pripravljala v spalnici
svojo prazno obleko, ki bi jo o-
blekla drugi dan, ko bi šla k ma-
ši. Tedaj je planil v sobo morilec
in jo zadavil. Sprva je bilo težav-
no iskati morilca, ker ni zapustil
za seboj nobenih sledov. Oblasti
so najprej zaprle enega, ki se jim
je zdel sumljiv. To je bil domači
hlapec Žiberna. Na večer zločina
se je namreč vrnil, proti svoji na-
vadi, zelo pozno domov, in sicer
ob 11 zvečer. Zato so oblasti do-
mnevale, da ima pri zločinu tudi
on prste vmes. Pozneje so ga mo-
rali izpustiti, ker mu niso mogli
ničesar dokazati in so se prepri-
čali, da je popolnoma nedolžen.

Polagoma se je tudi kolikor to-
liko jasnilo, kako se je zločin iz-
vršil. Zločinec je rabil lestvo (ki
so jo pozneje našli naslonjeno na
zid hleva), da je zlezal v prvo nad-
stropje. Z leste se je splazil sko-
zi okno v sobo, ki je služila vdovi
kot shramba ter je ležala tik ob
njeni spalnici, kamor so vodila
tudi vrata, ki jih ona navadno ni
zapirala s ključem, dočim je vsa
druga vrat vsak večer zaklenila.
Skrozi nezaklenjena vrata je torej
morilec planil v spalnico in zada-
vil vdovo. Ko je morilec izvršil
dejanje, je zbežal skozi vrata, jih
znova zaklenil s ključem in se
skušal splaziti iz hiše. Ne ve se
z gotovostjo, katero pot je ubral.
Vse pa kaže, da je zlezal na kaš-
ko, kjer je zezval v strehi odprta li-
na; očitno je stopil na skrinjo,
ki je ležala pod lino in so jo preje
našli vrto vsled težje, ki je stopi-
la nanjo, ter od tod dospel do stre-
he, po kateri je potem zbežal. To
so sicer le domneve, podprte z ne-
katerimi dokazi. Na precej kom-
pliciran zločin, katerega motiv se
ne da natančno določiti, da misli-
mo, da so dobili sobo popolnoma
s seboj kaj denarja in dragocenosti
— ali nič, ker nihče ne ve, kaj
je vdova hranila v svoji sobi. Iz
tega izvira tudi dvom, ali gre za
roparski umor ali pa je bila smrt
povzročena le radi kakega ma-
ščevanja. Naj bo kakorkoli, v sobi
so dobili le razbito steklo petro-
lejek ter v podstrešju sobni ključ.
Ključ vsemu so oblasti nadalje
iskale pravega zločnika. Zaprle so
ko so spustili Žiberno, še Ivana
Cijana iz Standaža pri Gorici ter
Franca Subana in Jožefa Pokola
iz Gaberji. Pa tudi tem niso mogli
ničesar dokazati.

Medtem pa, je poročnik Varvelli
pazet na govorice, ki so se širile,
in uvideval, da je moral biti mori-
lec le kdo izmed domačinov, ki je
dobro poznal hišo in vdovo Bra-
tina, slišal o nekem Matiju Trebi-
žanu, starem 27 let, s Ceste, sode-
du pokojne vdove, o katerem so
ljudje po vasi govorili, da je edini,
ki bi bil zmogel storiti podoben
umor — in da je že prej večkrat
grozil udovi. Poročnik ga je pričel
iskati — pa je zvedel, da se naha-
ja v Trstu. Javil je kvesturi v
Trst, naj ga aretirajo, kar se je tudi
zgodilo. Pripeljali so ga v ajdov-
ske zapore.

Dokazi

Veliko sumnje je vrglo na Tre-
bižana to, da se je pred enim letom
kot sosed in kot nasilen človek
večkrat prepiral z vdovo in ji tudi
grozil. Ko mu namreč nekoč vdo-
va, ki je takrat imela že gostilno,
ni hotela dati Stefan vina, ki ga
je hotel ponuditi svojim prijate-
ljem pa ni imel denarja, se je raz-
jezil in rekel pričujočim:
„Tega pa ne odpustim Bratini.
Me še ne pozna, kaj sem jaz. Boste
že videli, kaj se bo še zgodilo; ne-
kaj takega, da bodo še vsi govori-
li o tem!“

V drugi vrsti ga je jezilo to, ker
se je Bratinova vmešavala v neko
njegovo ljubezensko zadevo z ne-
ko omoženo žensko. Hotela je

namreč odvrti škandal in spravi-
ti soper mir v zakonsko hišo s
tem, da bi žena zavrnila Trebi-
žana.

Pa še nekaj. Trebižan je bil so-
sed vdove. Njegova hiša se je drže-
la Bratinove. Ko je zločinec lezel
in bežal preko strehe, bi ga skoro
moral kdo videti, ker je bil primo-
ran aplaziti se mimo Trebižanove-
ga okna. Pa od Trebižanovih ni
tega nihče slišal.

Takoj ko so ga vjeli, so Trebi-
žana vprašali, kje se je nahajal v
noči med 1. in 2. okt. Odgovoril je,
da je bil 3. oktobra v Domodossoli,
kjer je iskal delo. Kot prito, da je
govoril resnico, je navedel nekega
Ladislava Kerkoča, 25-letnega
mladeniča, tudi iz Križa. Kerkoč
je sicer sprva to potrdil, toda poz-
neje je priznal, da mu je Trebižan
naročil, naj tako govori, da se je v
usodni noči nahajal v Domodossoli.
Res pa je, da sta se oba napotila
v Domodossolo 1. sept., kjer sta
ostala do 28. sept. Trebižan je te-
daj z vlakom šel v Trst, Kerkoč
pa je prišel tja šele 7 dni pozneje.

Kaj pravijo ljudje?

Istočasno pa je izjavila neka
Trebižanova sorodnica, da je vi-
dela drugi dan zjutraj po zločinu
Trebižana, kako je hodil po Kri-
žu, brez vsakega pravega namena,
kam naj se obrne — in da je bil
zelo razburjen.

Mnenje domačinov in vaščanov
o Trebižanu je zelo slabo. Pravijo,
da je bil vedno lenuh in potepuh,
ki ni hotel delati. Bil je tudi zelo
nasilen, tako da so se ga mnogi
celo bali. Zlasti pa se ga je bala
vdova Bratina, ki je večkrat rekla:
„Oh, kako se bojim tega človeka!“

Trebižan se nahaja sedaj v aj-
dovskih zaporih. Taji sicer svoje
dejanje, vendar pa se ne prenešta
zapletati v razna protislovja, kar pač
je jasno, da se ga oblasti takrat
zapre pravega. Hkratu z njim so
zaprti tudi njegovega prijatelja
Kerkoča. Sedaj se zopet križata mo-
tiva. Ali rop ali maščevalen umor.
Domneva pa se, ker je mislil Tre-
bižan skrivaj čez mejo, da si je ho-
tel najprej žepe napolniti, potem
še oditi.

Izpred sodišča

Ponarejen stotak in njegova pot.

Na zatočni klopi sedi vojaški
čevljar Ghiotti Peter, doma tam
gori neke od Livka. Dobil je ne-
koč večje izplačilo in med mnogi-
mi stotaki je bil tudi eden ponare-
jen, česar pa on ni vedel. Šel je
z njim v tobakarno Bassi in ga tam
izmenjal. Tisti dan pa slučajno ni
bilo doma Bassija in prodajalca je
njegova žena. Ker se ji je zdel de-
nen sumljiv, je to omenila Ghiot-
ti-ju, češ da ga bo pokazala na-
slednji dan, ko se bo vrnil, njemu
in če ga bo on sprejel, bo dobro,
če ne pa mu ga vrne. Ghiotti je bil
s tem zadovoljen. Drugi dan mu
g. Bassi res vrne oni stotak, Ghiot-
ti pa ga izmenja v drugi trgovini,
pri Castru, ki ga nato nese na ban-
ko, kjer pa mu ga prestrizajo. V
pogovoru z g. Bassi, pove ta Ca-
stru, da je imela ona v rokah on
denar, in pove tudi, čigav je. Trgo-
vec Castro naznani nato vso
zadevo oblastvom in Ghiotti je
sedel na zatočni klopi.

Zaslišanih je bilo več prič. Kot
prva je vstopila g. Gatti, poročena
Bassi. Izpovedala je, kako je de-
nar prejela in kako ga je drugi
dan vrnila onemu čevljarju, ne da
bi ga pokazala prej možu, boječ se,
da jo bo on oštel. Predsednik sod-
nega dvora ji je pokazal oni, sto-
tak, ki je bil na banki prestrizen,
pa ga ni mogla spoznati. Videlo
se je na njem še napisano nekaj, a
tako nerazločno, da ni bilo možno
razbrati. Gospa je govorila malo,
pestovala je majhnega otroka, ki
je spal in zdelo se je, da ji je jako
neljubo, da se nahaja tam pred
sodniki.

Nato so zaslišali še več drugih
prič, med njimi tudi bančnega u-
radnika Stanka Pekučiča iz Tol-
mina, ki je zaplenil oni stotak. Gg.
Bassi in Castro ne povesta nič
novega k stvari.

Državni pravdnik je predlagal
1 leto zapore za Ghiottija, ker ni
nesel bankovca na pristojno me-
sto, ko mu ga je vrnila g. Bassi,
temveč ga je še dalje skušal izpe-
čati.

Odvetnik Venuti je prosil opro-
stitev.

Sodni dvor pa je Ghiottija obso-
dil na plačilo L 100 in stroškov,
pa le pogojno in sicer zato, ker ni
uničil ponarejenega denarja, tem-
več ga je skušal odati v promet.

drugemu, mož in žena, ki sta ime-
la glavi vtaknjeni skozi luknje v
dveh po robu ležečih plošnih tla-
lih. Žena je bila ostronosa babura
in je kričaje preklinjala svojega
mučitelja. Možak na drugi strani
je pa preklinjal njo!

Davidovo srce je za trenutek
prenehalo utripati. „Kakšen po-
men ima to?“ je vprašal prepade-
no okrogločelne, veselega mlade-
niča, ki je hotel počiti od smeha.

„Rodbinski prepir“, je odvrnil
slejnič. „Stara gospa Guerin je bi-
la ukradla srebrno žlico, njen mož
je jo pa prodal. Tu sta oba in še
srečna sta, povem ti, kajti žlica je
bila ukradena v zasebni hiši in za-
kon bi jo lahko dal za to obsesti!“

Nekoliko dalje, pod veliko sve-
tilko je David opazil majhno sku-
pino, ki je bila ločena od ostalih
gledavcev — trije častniki, ki so
se veselili prizora in z njimi tri
bogato oblečene gospodične, ki so
zakrivalle svoje obraze s svilenimi

Na predlog odvetnika Pagliha
se četrta obravnava proti ne-
komu Conti Marcino prenesla za
nedoločen čas, ker so manjkale
8 glavne priče.

...

V pondeljek se je vršila na go-
riškem sodišču razprava proti
bivšemu komisarju solkanske ob-
čine Ivanu Nibantu in proti Iva-
nu Srebrničju. Obdožena sta bila,
da sta hotela škodovati državno
finančno upravo za 65.000 lir voj-
ne odškodnine. Obtožena sta pa
doprinesla dokaz resnice in po-
pote nedolžnosti, nakar je sodni
dvor ovrgel zahteve drž. pravda-
ka ter sprejel zagovor braniteljev
in ju opustil z motivacijo, da ni-
sta bila zagrešila kaznivga de-
janja.

GRADIŠČE PRI VIPAVI

Smrt 2-letne deklice

V naši vasi se je pred tednom
ponesrečil 2-letni otroček, Ma-
rija Uršič. Splazila se je v ma-
mini odsotnosti po lestvi, ki je
vodila na hlev, pa je izgubila
ravnotežje ter omahnila na tla,
kjer si je razbila glavo. Na
mestu je bila mrtva. Smrt je u-
gotovil vipavski okrožni zdrav-
nik dr. Andrej Pavlica.

BOVEC

Okrađejo ga

Posestniku Jožetu Kendi so
neznani zlikovci pokradli iz če-
belnjaka 5 panjev. Kendi trpi
okrog L 500 škode. Tatvino je
naznanil orožnikom.

AJDOVŠČINA

Likvidacija bančne agencije

Po oamh letih svojega obstan-
ka je likvidirala svoje poslovanje
tukajšnja agencija Banke Julij-
ske Benečije, računajoč z izpre-
menjenim gospodarskim položa-
jem dežele. Govori se, da opusti
poslovanje tudi tukajšnja agen-
cija zavoda Associazione Coope-
rativa del Credito, ki vodi davčno
izterjevalnico, in da prevzame
izterjevanje davkov goriški Mont.
Hitri denarni promet in kratko-
ročni bančni kredit, ki je bil v
povojnih letih tako razvit, se na-
glo umika in na njegovo mesto
stopa, sicer počasni, a gotovih ko-
rakov agrarni kredit. Dežela je
zopet navezana nase in na svoje
kreditne oblike.

ROČINJ

Pretekli teden je umrl v gori-
ški bolnišnici Valentinčič Danijel,
kateri se je pred mesecem
časa ponorečil na cesti Kam-
breško-Ročinj. Pokojnik se je
nahajal v najboljši moški dobi.
Zapuščal ženo in dva otroka. Bil
je pošten in skrben, priljubljen
pri nas, kakor tudi v svojem
rojstnem kraju, v Kanalu. N. v
m. p.

Reška pokrajina

TOPOLE PRI TRNOVEM

Mlajši so začeli trezno umevati,
da se da s pridnim in razumnim
delom živeti tudi na domačih tleh.
Uvažujejo dobre nauke v vseh pa-
nogah kmetijstva: pri živinoreji,
na polju, v sadovnjaku. Letos je
prvič sejal sejalni stroj v vrste in
že sedaj vidimo uspehe: žito je
dobro skliho, je enakomerno vrsta
od vrste, zrno od zrna, lepo zeleno.
Prvič je menda okopano pod ka-
pom vej sadnih drevcev (seveda le
ponekod). Mladenič, kmetovalec
Majdič Anton št. 15 je pokazal, kaj
se da doseči v naši zemlji z globo-
kim obdelovanjem in dobrim gno-
jenjem: iz 5 kg jugoslovanskega
krompirja je pridelal 150 kg lepega
zdravega gomolja. En krompir
je tehtal ¼ kg, več po 35—40 dkg.
Saj vedno slišimo nauk: Ne v ši-
rino, v globino kopljimo. Vedno
bolj smo prepričani, da nauki niso
prazno besedičenje, marveč vse-
bujejo čisto resnico. Učimo se to-
rej iz knjig!

PREM.

Pri nas imamo novo zavaroval-
nico za govejo živino. Kmetje se
sicer ne zavzemajo še zanjo, a
kmalu se bodo prepričali, da je to
koristna gospodarska ustanova,
katere naloga ni le postaviti živi-
norejo na trdno podlago, marveč
pospeševati umno živinorejo. V to
bodo prispevali: sestanki, pred-
avanja, neposredni nasveti posa-
meznikom i. t. d. Kmetje-živino-

reji, ne dvomite v njeno korist in
vpišite se čimprej kot njeni člani.
Čim več, tem bolj!

Gospodarstvo

Padanje števila domačih živali na Ogrskem

Ogrsko ministertvo je objavilo
nedavno statistiko domačih
živali. Glasom te statistike ima
sedaj Ogrska 1.800.000 repov go-
ved, 903.000 konjev, 2.400.000
svinj, 1.610.000 ovac, 34.000 koz
in 6.400 oslov. V primeri s po-
datki lanske statistike je število
domačih živali na Ogrskem
znatno padlo, izjemo tvorijo le
koze.

RAZNE ZANIMIVOSTI

Samo, da je nekaj nenavadnega

Novoporočenca sta doslej šla
na ženitovanjsko potovanje na-
vadno z vlakom, če je imel eden
med njima denar, sta se poslu-
žila avtomobila, če sta pa imela
oba nekaj pod palcem, sta jo pa
odkurila z letalom. Toda gos-
pod Chester iz Malhama in
Edie Fielden iz Skiptona se ni-
sta zadovoljila ne z vlakom, ne
z avtomobilom, ne z letalom.
Vse jima je bilo prenavadno,
prevsakdanje. Dve uri po poro-
ki sta sedla na dva pripravljene
konja in šlo je v diru po
prašni cesti. Tako potovanje ni
nič kaj lagodno, toda kaj to, sa-
mo da so listi o tem nenavad-
nem potovanju poročali in pri-
našli slike obeh novoporočen-
cev na konjih.

BORZNA POROČILA

Trst, 10. novembra 1927.
Amsterdam 736.50—742.50, Belgi-
ja 254.50—258.50, Francija 72—
72.30, London 89.55—89.65, New-
York 18.33—18.39, Španija 308.75
—314.75, Svica 353.25—355.25, Ate-
ne 24.15—24.65, Berlin 435—441,
Bukarest 11.20—11.60, Praga 54.32½
—54.62½, Ogrska 318.50—324.50,
Dunaj 256.50—262.50, Zagreb 32.23
—32.53.

Uradna cena zlata (9.11.) L
353.57; vojnoodškodninske obvez-
nice 71.—.

MALI OGLASI

BERLITZ-SCHOOL Via Fabio